

Beleidsplan 2016-2019

Wijkgemeente Pauluskerk Te Gouda

Pauluskerk, gemeente met passie.

Credo/missie

Wij geloven in de Drie-enige God, in God onze Vader, in Jezus Christus onze Redder en in de Heilige Geest onze Vernieuwer. Dat geloof laten we voeden en inspireren door de Bijbel, Gods Woord, de leidraad in ons kerk zijn.

Dit geloof delen we graag met anderen, in de kerkdiensten en in de kleinere groepsbijeenkomsten door de week.

Dit geloof willen we ook handen en voeten geven door dienstbaar te zijn aan God, elkaar en de mensen buiten de gemeente.

Visie

Zoals de Bijbelse persoon naar wie we als kerk vernoemd zijn – Paulus – willen we ook met passie het geloof delen. Dit doen we allereerst in de kerkdienst, hét centrale ontmoetingsgebeuren tussen God en ons. We willen luisteren naar wat God door zijn Woord en Heilige Geest ons te zeggen heeft. Hier en ook in de doordeweekse groepsbijeenkomsten en – activiteiten worden we toegerust en moedigen we elkaar aan om in het dagelijkse leven discipel te zijn van Jezus Christus en daar met daden en woorden gestalte te geven aan het goede nieuws van Gods Koninkrijk, dat in Jezus is begonnen. We zien uit naar de voltooiing van dat koninkrijk.

Voor de komende jaren geeft deze visie ons ruimte voor de volgende speerpunten:

- *De kerkdiensten spreken alle generaties aan;*
- *Er wordt ingezet op discipelschap van de gemeenteleden;*
- *De betrokkenheid op elkaar wordt versterkt;*
- *De betrokkenheid met en van de jongeren in onze gemeenschap is één van de speerpunten van ons beleid;*
- *De Pauluskerk wil kerk zijn in de wijk;*

De kerkdienst

De kerkdienst is bij uitstek de plaats van een werkelijke ontmoeting: tussen de Here God en ons. God spreekt, groet, zegent en wij mogen antwoorden in lied, gebed en gaven. Daarnaast ontmoeten we ook elkaar als volk van God, als zijn huisgezin. Dit besef zal iedere kerkdienst kostbaar en van grote betekenis moeten maken. Dit besef zal ook geleerd moeten worden. In de kerkdienst zullen mensen zich gekend en herkend moeten weten. Ze worden er toegerust om in de komende week in het dagelijks leven discipel van Jezus Christus te zijn.

Tegelijk hopen we ook op gasten en zoekers in onze diensten. Dit vraagt om helderheid en toegankelijkheid qua verwoording en verklanking, als ook om een open en warme sfeer, voor, tijdens en na de dienst

De kerkdienst zal ook toegankelijk moeten zijn voor jong en oud. Hij heeft dus een zgn. 'inclusief karakter', d.w.z. het overgrote deel van de kerkgangers moet er zich in thuis voelen.

- *De betrokkenheid van kinderen en jongeren kan vergroot worden door het 'kindermoment' in de dienst en door het gebruik - waar nodig - van audiovisuele middelen (beamer);*
- *We leggen in de liturgie de nadruk op de Psalmen en Gezangen uit het Liedboek, begeleid op het orgel.*

Er zal ook ruimte zijn voor andersoortige liederen en begeleiding door andere instrumenten.

Vorming en toerusting

Als gemeente bestaan we uit leerlingen. Een discipel of leerling van Jezus is nooit uitgeleerd. Telkens kunnen er nieuwe en oude schatten uit de Bijbel en het geloof worden opgediept. Daarom is vorming en toerusting in onze gemeente van eminent belang.

Dit gebeurt allereerst in de kerkdienst, het centrum van het gemeentezijn. Als de Bijbel opengaat, zitten we als Maria aan Jezus' voeten om te leren. De Bijbel in z'n breedte en diepte komt aan bod. Tegelijk wordt er ook gezocht naar Bijbelse thema's en (geloofs)onderwerpen die mensen in de 21^e eeuw helpen om als gelovige in deze wereld staande te blijven en te volharden op de geloofsweg.

Naast de kerkdiensten zijn er ook de kleinere groepsbijeenkomsten door de week. Te denken valt aan Bijbelkringen, groeigroepen e.a. Hier wordt in kleinere kring aan Bijbelstudie gedaan en het geloofsgesprek gevoerd. De deelnemers worden daarbij uitgedaagd en toegerust om als discipel van Jezus het geleerde om te zetten in daden en woorden. De ontmoeting, bemoediging en aanscherping van elkaar zijn van wezenlijk belang.

Ook zoeken we naar een adequate toerusting en begeleiding van de ambtsdragers en andere medewerkers in de kerk. Zij ontvangen daardoor theoretische en praktische begeleiding. Dit kan ook door externe instanties vanuit de kerk of christelijke organisaties verzorgd worden.

- *We willen het aantal kringen vergroten;*
- *We willen de vorming van groepen voor bepaalde thema's, zoals rond geloofsopvoeding mogelijk maken en stimuleren.*

Jeugdwerk

Wij willen kinderen, tieners en jongeren in een sfeer van ontmoeting en ontspanning leren en voorleven hoe ze het geloof in God de Vader, Jezus Christus en de Heilige Geest ontvangen, er vertrouwd mee raken, het verdiepen en praktiseren in verbondenheid met de kerk van Christus en de samenleving. Dit alles op zo'n manier, dat ze zich geliefd mogen weten, hun eigen plekje mogen innemen en ervaren dat er ruimte is voor vragen, twijfel en vreugde in het geloof.

In het jeugdwerk vinden we relaties heel belangrijk. We maken een onderverdeling tussen de volgende relaties:

- Boven: verbondenheid met God;
- Binnen: verbondenheid met elkaar binnen de gemeente;
- Buiten: verbondenheid met anderen in de samenleving.

De verantwoordelijkheid voor het jeugdwerk ligt bij de gehele gemeente. Immers bij de doop van kinderen in onze gemeente, wordt de gehele gemeente verzocht te antwoorden op de vraag om kinderen in haar midden op te nemen, naar vermogen te helpen groeien in geloof en voor te gaan in het volgen van Jezus Christus.

Dit vraagt ook van hen die meewerken in het jeugdwerk dat ze:

- een persoonlijke relatie met God hebben;
- een hart voor de doelgroep hebben waarmee ze werken;

- eerlijk hun geloof, hun twijfels en hun vragen durven te delen;
- bereid zijn om toegerust te worden;
- geloofsgesprekken stimuleren
- groepsgevoel en –binding gestimuleerd worden
- ruimte bieden voor ontspanning en humor
- methodes en ondersteunend materiaal gebruiken die afgestemd zijn op de belevingswereld van de doelgroep
-

Dit zal hopelijk als gevolg hebben dat kinderen geholpen worden in de geloofsopvoeding en – groei. Ook zullen ze mogen ontdekken dat ze onderdeel zijn van een gemeente, en daarin welkom en gekend zijn. Hierbij is het geloofsgesprek tussen de verschillende generaties ook belangrijk. Ook is het belangrijk dat het jeugdwerk toegankelijk is voor kinderen en jongeren van buiten de kerk en dat onze jeugd geleerd wordt hun geloof toe te passen in het dagelijks leven en te delen in andere netwerken dan de kerk. Ook worden zij zich hopelijk bewust van de noden en behoeften van de naasten. Diaconale activiteiten voor de jeugd kunnen dit mede stimuleren.

Pastoraat

Pastoraat is van oudsher gezien als het omzien naar elkaar. Als gemeente vormen wij immers één lichaam, waardoor alle leden lijden als één lid lijdt. Dit lijden kan veel vormen hebben. Het kan zijn lijden aan het leven (zoals ziekte, rouw, tegenslagen, teleurstelling, trauma's, eenzaamheid) maar ook geestelijke nood (zoals zich verlaten voelen van God, schuldbesef over verkeerde daden). Daarnaast heeft pastoraat niet alleen betrekking op het lijden dat mensen meemaken. Het is ook breder, omdat het immers het persoonlijke geloofsgesprek met gemeenteleden betreft in hun eigen concrete levenssituatie.

Pastoraat is niet enkel een aangelegenheid voor de predikant en de ouderlingen die in het pastoraat werkzaam zijn. Alle gemeenteleden dragen hierin een verantwoordelijkheid naar elkaar. De kerkenraad ziet het als zijn taak de gemeente hierin te stimuleren en voorwaarden te scheppen dat men elkaar leert kennen. Gezien de grootte van de gemeente is het onmogelijk dat iedereen elkaar kent en daarom streven wij er naar dat binnen kleinere kringen het onderlinge pastoraat vorm krijgt. Aandacht voor elkaar is immers het begin van pastorale zorg. De vorming van kringen en groepen zoals dat onder het kopje toerusting is beschreven draagt dan ook bij aan de pastorale zorg voor elkaar.

Een belangrijk trefpunt voor de gemeenteleden is de zondagse eredienst. Het na de dienst gezamenlijk koffiedrinken is een belangrijk ontmoetingspunt. Het beleid is erop gericht dit ontmoetingspunt steeds weer onder de aandacht van de gemeente te brengen.

Daarnaast wil de kerkenraad andere ontmoetingsmogelijkheden voor de gemeenteleden in stand houden zoals deze nu reeds bestaan. In het bijzonder wordt gedacht aan de halfjaarlijkse ontmoetingsochtenden.

De taak van de ouderlingen die belast zijn met de pastorale zorg, bestaat hierin dat zij in staat zijn signalen op te vangen over gemeenteleden met zorgen of moeiten en hen hierin nabij zijn. Zij fungeren als aanspreekpunt voor een deel van de geografische wijkgemeente en voor hen die zich naar onze wijk hebben laten overschrijven. Tevens zal de kerkenraad zich blijven

inzetten om gemeenteleden te stimuleren om het vermoeden van noodzaak van pastorale zorg te melden bij de betreffende ouderling. Het verlenen van bijzondere pastorale zorg bij overlijden, maar ook bij mensen met een psychische aandoening, zal door de predikant worden verzorgd. Als er gemeenteleden zijn die de gave hebben om deze mensen terzijde te staan, zal hiervan gebruik gemaakt worden.

Voor het pastoraat aan de ouderen in de gemeente is een seniorenouderling aangesteld. Deze werkt samen met de predikant, een pastoraal team en een bezoekgroep.

De vorm, organisatie en uitvoering van het pastoraat in de gemeente ligt in handen van het Pastorale Team, waarin allen die bij het (ouderen)pastoraat betrokken zijn, zitting hebben. Dit team bespreekt het beleid, verdeelt, waar nodig, de taken en legt het besprokene ter goedkeuring voor aan de kerkenraad, die de uiteindelijke beslissing neemt.

- *Het elkaar kunnen ontmoeten is en blijft één van de speerpunten;*
- *Wij willen de pastorale betrokkenheid op elkaar vergroten en daarmee het gemeente zijn bevorderen en de huidige werkdruk van de ouderlingen verdelen.*

Missionair werk

Krachtens haar roeping dient de gemeente de boodschap van Gods heil in deze wereld te verkondigen. Gezien de ervaringen in het land blijkt in veel gevallen een aanpak als 'kerk in de buurt' een goede invalshoek te zijn om buitenkerkelijken met het Evangelie bekend te maken. Deze aanpak is alleen mogelijk als werk hiervoor door de gemeente wordt gesteund, zowel in gebed als in menskracht.

- *Het beleid is erop gericht om onder leiding van een ouderling voor missionair werk de gemeente te stimuleren zich in te zetten voor het kerk in de buurt zijn door gemeenteleden toe te rusten om vanuit het discipelschap zelf een getuigend discipel te zijn.*

De Algemene Kerkenraad in Gouda heeft het voornemen een missionair team te vormen, waarin gemeente-brede missionaire activiteiten worden geïnitieerd en wijk-gerelateerde activiteiten worden gecoördineerd. De kerkenraad wil in dit team actief participeren en aan bovenwijkse missionaire projecten medewerking verlenen in de mate waarin de draagkracht vanuit de gemeente dit toelaat.

Zending en Werelddiaconaat

Wij zien zending en werelddiaconaat als bovenwijkse activiteiten omdat deze de draagkracht van één enkele wijkgemeente te boven gaat. De kerkenraad onderschrijft de Bijbelse roeping van de gemeente om op beide terreinen werkzaam te zijn en zal de gemeente stimuleren dit werk op allerlei wijzen te steunen. Te denken valt aan het steunen van gemeenteleden die uitgezonden worden via de Zendingscommissie van de Protestantse Gemeente van Gouda en het deelnemen aan thuisfrontcommissies ten behoeve van de uitgezonden gemeenteleden.

Het diaconaat buiten Nederland is een taak die door het College van Diakenen wordt uitgevoerd. De kerkenraad zal in samenwerking met dit College de gemeente informeren over de ter hand genomen projecten.

Samenwerking met anderen

De Pauluskerkgemeente heeft haar eigen visie en identiteit maar voelt zich verbonden met de andere wijken van de PKN in Gouda en andere christelijke geloofsgemeenschappen.

Wanneer dat nuttig of nodig is zal samenwerking worden gezocht. In eerste instantie binnen de Protestantse gemeente Gouda en daarna ook met andere geloofsgemeenschappen. Met name wanneer het gaat om aangelegenheden van Gods koninkrijk die Gouda breed zijn. Daarmee wordt verspilling van talenten en middelen voorkomen.

Diaconaat

Als Pauluskerkgemeente willen we niet alleen naar elkaar omzien wanneer er geestelijke nood is. Ook in onze eigen wijkgemeente bestaan financiële of andere noden die ondersteuning vragen. Hiervoor geldt, net als het is beschreven onder vorming en toerusting en onder pastoraat, dat het elkaar kennen de eerste voorwaarde is om dit herkennen.

- *Wij willen het diaconaal omzien naar elkaar stimuleren door het vormen van kringen en gespreksgroepen.*

De taak van de diakenen bestaat hierin, dat zij in staat zijn signalen op te vangen over gemeenteleden met zorgen of moeiten en hen hierin nabij zijn. Zij fungeren als meldpunt voor gemeenteleden die het vermoeden hebben dat diaconale hulp nodig is. Pastorale en diaconale nood kunnen ook samengaan. De betreffende ouderling en diaken zullen dan samen optrekken.

De zorg voor diaconale noden is een verantwoordelijkheid die regelmatig breder is dan alleen de eigen wijk(gemeente). Het is dan ook goed dat de organisatie daarvan in samenwerking met alle andere wijken van de Protestantse gemeente Gouda is en wordt opgepakt.

Materieel beheer

Ook bij het beheer en de exploitatie van materiële zaken dienen we een voorbeeld te zijn voor het verantwoord omgaan met Gods schepping. Dat betekent dat wij aandacht geven aan het milieu en onze verantwoordelijkheid voor onze medemens erkennen.

- *Dat betekent dat wij verspilling willen tegen gaan en een eerlijke prijs willen betalen voor de goederen die wij gebruiken.*

De Pauluskerk is als eerste een plek van samenkomen en ontmoeting van de eigen gemeenschap(en). De ontmoeting met God in de eredienst en het samenzijn daaromheen vormen de basis van het gemeentezijn. Het gebouw dient daaraan dienstbaar te zijn.

Vanuit die gemeenschap willen we daarnaast ook kerk(gebouw) in de wijk zijn waarin wij uitstralen hoe wij vorm willen geven aan Gods koninkrijk.

- *Om de betrokkenheid met elkaar ook in dit opzicht te stimuleren willen wij de vorming van vrijwilligersgroepen die een beheer taak op zich nemen verder stimuleren.*

Onderwerpen die de kerkorde van de PKN overlaat aan het beleid van de kerkenraad.

In deze onderwerpen wordt met deze beleidsnota geen wijziging aangebracht. De in het beleidsplan 2009-2012 geformuleerde standpunten worden hieronder nogmaals geciteerd.

Het beantwoorden van de doopvragen door doopleden

De gemeente wordt in de eredienst en in de herderlijke zorg opgewekt tot de viering van de doop, in het bijzonder van de doop van de kinderen van de gemeente. De kerkenraad is geroepen er op toe te zien, dat de doop in het midden van de gemeente heilig wordt gehouden en niet uit gewoonte geschiedt, maar in de dooppraktijk moet wel iets zichtbaar worden van de royaliteit van Gods bemoeyenis met de wereld en de stijl van Gods Koninkrijk. Tussen deze twee uitersten moet het pastoraat zich bewegen om van geval tot geval een verantwoorde lijn te zoeken. De kerkenraad is dan ook van mening dat leden van de wijkgemeente en dus ook niet-belijdende leden hun kinderen mogen laten dopen en derhalve de doopvragen mogen beantwoorden (ord. 6-2-4). Daarmee wordt het beleid zoals dat in de Nederlandse Hervormde Kerk gebruik was gecontinueerd.

De toegang tot het Heilig Avondmaal

In onze wijkgemeente kennen wij de regel dat alleen belijdende leden genodigd worden aan de tafel des Heren. Waarom moet je eerst belijdenis hebben gedaan voordat je aan het Avondmaal mag? Is dat niet een regel door mensen ingesteld? De kerkorde zegt dat de nodiging uitgaat naar hen die Jezus Christus belijden en instemmen met de lofprijzing (ord. 7-1-2). Het avondmaalsformulier zegt ons dat het Avondmaal alleen voor Christus' gelovigen is ingesteld. Wij kunnen en mogen niet oordelen over het geloof van elkaar. Maar van oudsher is het een zaak van goede orde dat de kerk hen uitnodigt tot de tafel des Heren, die hun geloof ook in het midden van de gemeente hebben beleden. De kerkenraad heeft besloten om alleen volwassenen die geloofsbelijdenis hebben gedaan te nodigen tot het Avondmaal (ord. 7-2-2), waarbij met name de volgende redenen in onze afweging meetellen:

- *Het huidige beleid wordt gecontinueerd (ord. 4-8-7);
- *Het is kinderen overvragen om nu al een bewuste keuze te doen;
- *De zelfbeproeving heeft dan geen plaats meer;
- *In de klassieke opvatting van het Avondmaal die de kerkenraad aanhangt, staat de verzoening door Christus centraal, terwijl bij de moderne opvatting over het Avondmaal meer de nadruk valt op de gemeenschap met elkaar.

De wijze van verkiezing van ambtsdragers

De roeping tot het ambt in de gemeente geschiedt van Christuswege door de gemeente bij monde van de kerkenraad. Daarmee wordt onderstreept dat ambtsdragers ten diepste niet in dienst van de gemeente staan om haar belangen te behartigen, maar dat ze in dienst genomen zijn door Christus zelf die Heer en Hoofd van de kerk is. Daarom heeft in het gemeente-zijn het ambt een eigen plaats en roeping. Het is er van Christuswege om de gemeente bij het heil te bepalen en haar roeping in de wereld te bewaren. Ambtsdrager die aan de wijkgemeente worden verbonden, worden in principe door de gemeente zelf verkozen (ord. 3-1-1 en 2). De verkiezing van ouderlingen en diakenen vindt plaats in overeenstemming met de regeling wijze van werken van wijkgemeente Pauluskerk die als aanhangsel bij dit beleidsplan is gevoegd.

Het zegenen van andere levensverbintenissen dan een huwelijk van man en vrouw

Het huwelijk in de bijbel wordt een verbond genoemd. Het is door God ingesteld als een band van liefde en trouw. In het Oude Testament wordt het huwelijk gefundeerd in de schepping (Gen. 1:27 en 2:18-25) en wordt dat verbond tussen man en vrouw een beeld van de verbondsrelatie tussen de Here en zijn volk Israël (Jes. 54:5 en 62:5). In het Nieuwe Testament grijpt de Here Jezus eveneens terug op de schepping (Marcus 10:6-9) en Paulus ziet de verhouding tussen man en vrouw als een afspiegeling van de relatie tussen Christus en de gemeente (Ef. 5:22.33). God heeft de mens als man en vrouw geschapen en daarop belijden wij dat het huwelijk niet zomaar een relatievorm is die mensen hebben bedacht, maar een inzetting van God, gefundeerd in zijn scheppingswerk. Vanuit dit gezichtspunt is de kerkenraad van mening dat homoseksuele relaties ook al worden ze beleefd in liefde en trouw, geen alternatief zijn voor het huwelijk. De kerkenraad is dan ook van mening dat het zegenen van andere (homoseksuele) levensverbintenissen binnen onze wijkgemeente niet kan plaatsvinden (ord. 5-4-1). Dat betekent niet dat er geen pastorale benadering van de homofiele mens moet zijn een uitgestoken hand naar homofielen in hun strijd en isolement. Alleen wanneer echt beseft wordt dat wij allen alleen maar kunnen leven uit het wonder van vergeving van zonde om Christus' wil, kunnen mensen die homofiel zijn veiligheid en ruimte vinden in de christelijke gemeente. Daarom heeft de kerkenraad dan ook een aparte beleidsnotie opgesteld.

Kerkmuziek

Aan de gemeentezang en de verdere muzikale vormgeving van de eredienst wordt leiding gegeven door een kerkmusicus (ord. 5-6). De kerkenraad heeft bepaald dat overeenkomstig de Generale regeling voor kerkmusici de gewenste kerkmuziek geschiedt op basis van 'functieniveau III orgel' (G.R. kerkmusici, art. 5-3). Terzake van het aanstellen en benoemen van kerkmusici volgt de kerkenraad de plaatselijke regeling zoals die is goedgekeurd door de Algemene Kerkenraad.